

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włącznie z kosztami postępowania w przedmiocie sprzeciwu i odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SPA Group Europe Ltd & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SPA GROUP” dla towarów i usług należących do klas 16, 35, 41 i 44 (zgłoszenie nr 4 038 171)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki słowny znak towarowy „SPAR” dla towarów i usług należących do klas 1-36 i 38-41 (nr 30 108 039.9) i niemiecki graficzny znak towarowy „SPAR” dla usług należących do klas 35, 36 i 39 (nr 30 404 087.8)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych brak jest niebezpieczeństwa wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-379/09)

(2009/C 282/110)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: F. Arena, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2009) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio NN 70/01) i C 5/2005 (uprzednio NN 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w

życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski wnosi do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę na decyzję Komisji C (2209) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio nr 70/01) i C 5/2005 (uprzednio nr 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

Skarga ta ma za podstawę pięć zarzutów.

W drodze pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 1 traktatu WE, ponieważ przepisy ustawodawcze uznane za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa nie charakteryzują się selektywnością zarówno ze względu na to, że każdy podmiot działający w ramach sektora rolniczego posiada możliwość skorzystania ze stawek odnoszących się do akcyzy na paliwo przeznaczone do ogrzewania szklarni jak i na poważne różnice pomiędzy uprawą szklarniową i uprawą na otwartym powietrzu, w ramach której brak jest kosztów produkcyjnych związanych z paliwem przeznaczonym do ogrzewania.

W drodze drugiego zarzutu skarżąca, podnosząc naruszenie art. 87 ust. 1 traktatu WE twierdzi również, iż przepisy ustawowe, o których mowa nie wywołują jakichkolwiek zakłóceń konkurencji. Celem uzasadnienia swojej tezy przywołuje ona także Wspólnotowe wytyczne dla sektora rolnego i leśnego na lata 2007-2013, w których w pkt 167 wyraźnie stwierdza się, że całkowite lub częściowe zwolnienia podatkowe z tytułu wykorzystywania paliw do celów podstawowej produkcji rolnej nie wywołują zakłóceń konkurencji ze względu na małe rozmiary gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej.

W drodze trzeciego zarzutu podnosi się brak uzasadnienia odnośnie do zarzucanych zakłóceń konkurencji.

W drodze czwartego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie art. 8 dyrektywy 92/81/WE (¹), art. 15 dyrektywy 2003/96/WE (²) a także art. 33, 36 i 87 traktatu WE. Podnosi się w szczególności, że wspomniane dyrektywy w sposób wyraźny zezwalają na wyłączenia i że w każdym razie badanie zgodności z prawem wspólnotowym należy przeprowadzać przy wzięciu pod uwagę nie tylko reguł konkurencji ale także a nawet przede wszystkim przepisów dotyczących wspólnej polityki rolnej. W tym względzie utrzymuje się, że wspólna polityka rolna ma pierwszeństwo przed regułami konkurencji. Miałoby to prowadzić do wniosku, iż jeśli zakwestionowane środki są zgodne z celami zawartymi w art. 33 traktatu to brak jest możliwości zastosowania przepisów z zakresu pomocy państwa.

W drodze piątego i ostatniego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie art. 87 ust. 3 traktatu WE twierdząc, iż w każdym razie powinno znaleźć zastosowanie odstępstwo ustanowione w tym przepisie ze szczególnym odniesieniem do zastosowania odstępstwa ze względu na przywołaną w pkt 3.5 Wspólnotowych wytycznych dla pomocy państwa w sektorze rolnym z 2000 r. ochronę środowiska.

- (¹) Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktur akcyzy na oleje mineralne (Dz. U. 316 z dnia 31.10.1992, s. 12).
- (²) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Bianchin przeciwko OHIM — Grotto (GASOLINE)

(Sprawa T-380/09)

(2009/C 282/111)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luciano Bianchin (Asolo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Massa i P. Massa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 13 lipca 2009 r. ze względu na wszystkie wskazane powody i obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- nakazanie sporządzenia akt postępowania nr B 630410, nr 000002087/C, nr R1455/2008-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „GASOLINE” (zgłoszenie nr 2 901 064) dla towarów z klasy 9

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: GROTTO S.p.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: włoski graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GAS (keep it simple)” (zarejestrowany pod nr 959 343 i 876 729) dla, między innymi, towarów z klasy 9, oraz wspólnotowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GAS” (nr 2 867 463), dla towarów z klasy 9.

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku i unieważnienie rejestracji omawianego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: całkowity brak znaczenia art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2009 r. — Fuller & Thaler Asset Management przeciwko OHIM (BEHAVIOURAL INDEX)

(Sprawa T-383/09)

(2009/C 282/112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fuller & Thaler Asset Management, Inc. (San Mateo, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Małynicz, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie R 138/2009-1; oraz
- obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BEHAVIOURAL INDEX” dla towarów i usług z klasy 9 i 36

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego